

1950, Ἀθήνα 1985, σ. 97-102 αρ. 1-7, σ. 103 αρ. 9, σ. 198-211, σ. 320-325.

252

1643-1644. Νοταριακές πράξεις. Χάνδακας.

A. Vincent, «Ὁ ποιητής τοῦ Φορτουνάτου. Ἀνέκδοτα ἔγγραφα γιὰ τὸν Μάρκο Ἀντώνιο Φώσκολο», *Θησαυρίσματα* 4 (1967), σ. 61-62 αρ. 1, σ. 63-65 αρ. 3.

253

1643-1816. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά ἔγγραφα, δικαστική ἀπόφαση ἐκκλησιαστικοῦ κριτηρίου. Σίτσοβα (Μεσσηνία), Μονεμβασία (Λακωνία).

A. Καλαμαράς, *Αλαγονία και Αλαγόνοι*, τ. Α', Ἀθήνα 2001, σ. 219 αρ. 1, σ. 220-221 αρ. 3-6, σ. 233-234, 283.

ΔΙΑΖΥΓΙΟ ΛΟΓΩ ΑΝΗΛΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΖΥΓΩΝ. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΝΕΑΡΑΣ ΤΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΜΝΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΓΑΜΟΥ ΑΝΗΒΟΥ (ΚΕΦ. ΡΜΟ)

1732, 18 Δεκεμβρίου

«† Νικηφόρος ἐλέω Θεοῦ Μητροπολίτης Μονεμβασίας

Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος διαζυγιοτικοῦ γράμματος δῆλον ποιεῖ ὡς ὅτι παρὰ τὴν ἐμπροσθεν τῆς ἡμῶν μετριότητος οὐ νικολάκις υἱὸς τοῦ Παναγιώτη Παπάκαλου καὶ προβαλλόντας μετὰ πολὺς δεινοπαθείας ὅτι καθὼν καιρὸν υπάνδρευσαν αὐτὸν υπήρχεν ἀνήβον, ἀνήλικον δηλαδὴ. Ὅθεν ἡμεῖς οὐ πιστεύσαντες ἐξετάσαμεν ἀκριβῶς δι' ἐπιτιμίου. Καὶ μάρτυρες παραστάντες, ὅτε κυρ ... ἐμαρτύρησαν τὴν ἀπασαν ἀλήθειαν. Πῶς ἀνήβον ὃν τὸ παιδί ἦτον χωρὶς ἡλικίαν νόμιμον, καὶ δυναστικῶς αὐτό υπάνδρευσαν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ συγγενεῖς ὄντες μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ τότε Δεσποίνῳ θυγάτηρ ὃν τοῦ Γιαννάκη Κόκορα ἐκ τοῦ χωρίου Σίτζοβα, ἐπεὶ περ θεῖος καὶ ἀνεψιὸς ἔλαβον μητέρα καὶ θηγατέρα. Ὅν τοῦ ὁποῖον υπάρχει πάντῃ ἀπάδον καὶ παράνομον. Διὸ καὶ ἡμεῖς κατὰ τὴν νεαρὰν τοῦ Βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ κεφαλαίῳ ρμοῦ ἀπαγορεύουσιν ἀνήβου γάμον καὶ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ πατριάρχου κυρ Νικολάου κεφαλαίῳ ρς ὡς φησὶν διὰ τὸ μὴ εἶναι νόμιμος ἢ μνηστεία ἢ τὸ στέφανον, ἢ τὸ ἀνήβον τὸν τοιοῦτο χωρίζεσθω. Ἐπεὶ τοίνυν καὶ ἡ παρ' ἡμῶν μετριότης θεωροῦσα τὸ ἀνήβον τοῦ συνοικεσίου, ὡς θεσπίζουσι οἱ νόμοι, πλὴν τῶν δεκατεσσάρων χρόνων ὁ ἀνὴρ καὶ δωδεκαετίας ἡ γυνή, ἐπεὶ βλέπουσα καὶ τὸ παράνομον τῆς συγγενείας εἰς τὸ παντελές, οὐκ ἠθελήσαμεν αὐτὸ στέρξαι οὐδόλως διὰ τὴν ψυχικὴν αὐτῶν σωτηρίαν. Τούτου χάριν, γράφομεν καὶ ἀποφαινόμεθα, ἵνα τῆς συνοικέσεως καὶ συζύξεως οὕτως διαλυθείσης ἀνεμποδίστως δι' ἡν προσεβλήσασθω αἰτίαν ἔχωμεν τὸν ῥηθέντα Νικολάκη ἀπὸ τῆς Δεσποίνῳ διακεχωρισμένον καὶ διαζευγμένον. Καὶ ἔχει ἀδείαν ὁ Νικολάκης λαβεῖν ἐτέραν γυναῖκα ἢν ἀν βούλεται κατὰ τοὺς νόμους καὶ στεφανωθῆναι ἐκείνη ἐκκλησιαστικῶς μηδενὸς ἐναντιουμένου, ὅθεν εἰς ἐνδεχὴν ἐδώθη τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα, ἥτοι διαζύγιον καὶ κατεστρώθη ἐν τῷδε τῷ παρόντι κώδικι ...».

ΝΕΜΗΣΗ ΑΝΙΟΝΤΟΣ

1780, 9 Μαρτίου

«... τιν σήμερον φανερονο κέ ομολογο εγο η παναγιοτα κοτογιανιτζα πως με ηδια μου θέλυσιν κέ με καλμου γνομιν αποφασισα να διορισω τιν κληρονομηά μου πατρικι κε μιτρικι που εχο στιν εξουσία μου τον ηο μου ηον διμητρακι κε γιανι καθου ήνε κληρονομι μου μαλιστα που σε αυτά ηνε κε πολα εξοδα του πατερα τους οπου τα εχι αμανατι σε μενα ... κέ δια το χρεος οπου εχουν να με κιταζουν οσο ζο δια τουτο από τιν σήμερον αποξενονομε τοσο από σπιτια μου από μιλους από νεροτριβι μου από απελι μου από χοραφια μου από περβολια μου από αγρια κε ημερα οπου κέ αν εχο να ήνε πλιρεξουσιη η ηοί διμητρακις κέ γιανις κε εγο να ήμε ξένη κέ αποξενι οξο από κινα που εχο τις θιγατρος μου μαριας να μην εχουν η ηοί μου να κάμουν. Τις εχο δια πρικα τις τον τριτον μίλο ... αυτό ηνε τις θιγατρος μου τα δε επιλιπα να ηνε τον ιον μου. ακομα φανερονο πως ο ηος μου ο γιανις αν ελθι από τη ξενιτια κέ κατζί στη κληρονομηα του ήδε κέ ηθελε πουλίσι να μιν εχι τιν αδια παρά να ήνε όλα του ηου μου διμητρακι. Ακιμι να μηρασουν σαν αδελφι οχι κέ θέλι να πουλίσι κέ να παρατισι αλο δεν εχι να λαβι. Πενιτα γροσια να του δοσι ο ηος μου διμητρακης κέ να ήνε ήδιος κέ καθολικός νικοκίρις ο διμητρακις οσανοθεν γραφο να τα κανι ος θελι κε βουλετε κέ γο η μητερα τους παναγιοτα κατογιανιτζα να ήμε ξενι κέ αποξενι από τιν κληρονομηα μου, κέ δια βεβεον τις αλιθιας μου εδοσα τιν παρουντα μου ομολογιαν εις χιρας τους να φανερονι τιν αλιθιαν εις κάθε κερου χριαζουμενον ενεπροστεν τον προεστον του χοριου που θελουν ηπογραφι κέ να μαρτιρουν τιν αλιθιαν κέ δια σιμηον τις αλιθιας βανο το δακτιλο μου ...».

1780, 22 Μαρτίου

«... τιν σήμερον φανερονο κε ομολλογο εγο η μαρια κοντογιανιτζα η δηχατερα της μανα-γετας ότι κανω θυμηση κε τις δηνο γραμα από το χερι μου ότι πως ελλαβα τα πρηκωα μου τα οσα μου είχανε γραμενα το μερδικο μου οσα κε αν εβγενι ψηλλικα κε χοντρικα ... κε ετεργιαχθηκα με τι μανα μου κε με τον αδελφο μου κε ελλαβα το μερδικο μου από τα χιλλια εος στο ένα κε από τόνα εος στα χιλλια ενεμπροστεν τον εβρεθεντων μαρτιρο να μαρτιρουν τιν αλιθια.

Μαρια Κοντογιανιτζα τα έλαβα κε εφχαριστιθικα. Ηδου κε το δακτιλο μου ...».

254

1644-1648. Νοταριακές πράξεις. Κέρκυρα, Χάνδακας.

A. Vincent, «Νέα στοιχειά για τὸ Μάρκο Ἀντώνιο Φώσκολο», *Θησαυρίσματα* 5 (1968), σ. 143 αρ. 4^Α, σ. 148-151 αρ. 6.

255

1644-1689. Διαθήκες (ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα). Σκύρος.

Ξ. Ἀντωνιάδης, «Σκυριανές διαθήκες τοῦ ΙΖ' αἰῶνα», *ΔΙΕΕΕ* 26 (1983), σ. 129-192, αρ. 1-9.

